

- 2** A 2015-ös év első tanácsülésén a legnagyobb vitát az éves költségvetés okozta
- 3** Toldo sokáig testépítő volt, tavaly sportágot váltott, tagja lett a Natúr Erős Emberek Szövetségének
- 5** Interjú Rákóczi Gergő Európa-bajnoki ezüst- és bronzérmes, ötszörös országos bajnok fogathajtóval

Lakossági fórumok

Öt székelyhídi helyszínen tájékoztattak és hallgatták meg a problémákat

Lakossági fórumokat szervezett februárban a székelyhídi polgármesteri hivatal. Öt napon át összesen öt helyszínen várták a lakosokat, minden nap 17 órától. Béres Csaba polgármester február 18-án a munkás klubban, 19-én a házhelyi óvodában, 20-án a Malom utcai óvodában, 23-án a Kiskágya utcán, Madarász László házában, 24-én a felsővárosi óvodában találkozott a környező utcák lakosaival.

A fórumokat a polgármester nyitotta meg, aki köszöntötte a megjelent lakosokat és beszélt az önkormányzat idénre tervezett fejlesztéseiről és a tervezett beruházásokról. Kiemelte, hogy folytatódni fog az ivóvíz- és csatornahálózat kiépítése, új sportpálya épül. Remélhetőleg már áprilisban megnyitja kapuit az új kórház a volt öregek otthona épületében. Idén megvalósul a nagykovácsi szakiskola felújítása. Folytatódik a járdakészítési program, és kijavítják az aszfaltozott utcák hibáit. Folyamatban van az utcák telekkönyvezése, melynek végeztével a polgármester reményei szerint idén új utcákat is aszfaltoznak. Az idei tervek között szerepel az elkerülő út befejezése és egy biomassza-erőmű építése, mely munkahelye-

A városrészek lakói nyíltan elmondták sérelmeiket a városvezetésnek

ket is biztosít az itt lakóknak. A távlati tervek között szerepel egy új iskolaépület építése, 45 tanteremmel, 150 fős étkezdével és egy uszoda építése is. A tervek szerint az erd-

zeti hivattalal közösen lesz fatelepe is Székelyhidnak, mely az inkubátorház mellett fog működni.

Folytatás a 2. oldalon ➔

Az **Er tv** minden pénteken este 20 órai kezdettel a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, mely keddenként este 20 órától megtekinthető a **Briximp** kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is. **Nézzenek bennünket!**

Több mint két évtizede szerveznek borversenyt Székelyhídon

„Szőlősgazdák, jó barátok, nagy esemény vár most rátok, Székelyhídon megbírdetjük világhírű borversenyünk.

Rendezvényünk legfőbb oka: Lássuk kinek legjobb a bora? Ki volt az az ügyes gazda, ki tőkéit jól gondozta?”

Így hívogatták a település és a környék borászait, valamint az érmelléki borkultúrát kedvelő és annak hagyományait ápoló érdeklődőket a február 28-án Székelyhídon megrendezett XXI. Érmelléki borversenyre.

E felhívásra a délelőtt folyamán, a meghirdetett kategóriákban szépszámmal érkeztek is a

megmérettetésre szánt borminták 22 település (Berettyószéplak, Bihardiószeg, Biharpüspöki, Biharvajda, Debrecen, Dunadony, Érabrány, Érköbölkút, Érmihályfalva, Hegyközpályi, Hegyközszentimre, Hegyközszentmiklós, Kokad, Margitta, Monospetri, Nagyvárad, Ottomány, Szalárd, Székelyhid, Szentjobb, Téglás, Vedresábrány) összesen 120 nedűje került a zsűri asztalára. A bírálók – dr. Dorin Popa, Szoboszlai Hilda, ifj. Csávossy György, Szoboszlai Csaba és Csikai Ferenc, a Hajdú-Bihar megyei kertbarátok szövetségének elnöke színt, tiszta-

ság, illat és íz alapján pontozták a bormintákat.

Amíg a szakértő zsűri dolgozott, addig a borászoknak, szőlősgazdáknak lehetőségük volt egymás borainak kóstogatására, baráti beszélgetésekre, szakmai tapasztalatcserére, vagy éppen a rendezvény helyszínén kiállított szőlészeti, borászati eszközök megvásárlására.

Természetesen a jó borok mellett a szórakozás is biztosított volt, a nagyváradi M. M. Pódium

művészei, Molnár Júlia és Meleg Attila előadásában örökzöld melódiák csendültek fel.

A zsűrizés befejeztével dr. Dorin Popa elnök meglepetéssel értékelte a borversenyt és a borokat, örömet fejezte ki afelett, hogy Bihar megyében van borpotenciál, mely előbb-utóbb olyan szintre fejlődik, hogy akár megélhetést is biztosíthat a termelők számára. Noha a 2014-es év nem volt a legmegfelelőbb ennek az ágazatnak, a versenyborok között akadtak

nagyon szép minták. A szakértő további kitaró, tiszta munkára biztatta a szőlészeket, borászokat.

Az eredményhirdetés előtt Szabó Ödön Bihar megyei parlamenti képviselő szölt a jelenlévőkhöz gratulálva a XXI. Érmelléki borverseny szervezőinek, és biztatva minden borászt arra, hogy bátran haladjon tovább a szakmai fejlődés útján, mert a minőségi borok nagy értéket jelentenek megyénk számára.

Folytatás a 3. oldalon ➔

Barta Imre (díjazott), Kovács Lajos szervező, Mibály Gábor képzőművész

Baráti hangulatban borozgattak a résztvevők zsűrizés közben

Toldo – Székelyhíd natúr erős embere

Az *ÉR TV* nyolcvankettedik adásában mutattuk be Todoszi Öcsi „Toldó” egyik edzését, majd beszélgettünk vele a közelmúltról és az előtte álló időszakról. Most bővebben körüljárjuk a témát, egészen a kezdetekig megyünk vissza!

„Még általános iskolás, ha emlékeim nem csalnak ötödik osztályos voltam, amikor egy szerencsétlen balesetet áldozata lettem

Todoszi Öcsi edzés közben

– emlékszik vissza Öcsi. – Termásvízbe estem, a bal lábamat teljesen leforráztam, majd ezzel a sérüléssel a vasútállomástól hazáig rohantam. Felépülesem közel másfél évig tartott, néhány hónap után, a sérülés súlyossága miatt az amputálás is szóba került. Szerencsére ez nem történt meg, viszont a felépülés után, egy teljesen új életstílust kellett kialakítanom. Előbb újra kellett tanulnom járnai, majd orvosi utasításra elkezdtem sportolni. Súlyokat emelgettem, majd Raț Ghița bácsihoz jártam birkózni.”

A sport szeretete örökre megmaradt. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Öcsi tizen-

egy éve konditermet működtet. Sokáig testépítéssel foglalkozott, tavaly pedig sportágot váltott, tagja lett a Natúr Erős Emberek Szövetségének. „Még 2008-ban kértek meg városunk vezetői, hogy hozzam el Fekete Lászlót egy városnapi bemutatóra. (Fekete László erősportoló, 1988–1997 között Magyarország legerősebb embere cím birtokosa volt – szerk. megj.) El is jött, én pedig azóta is tartom

pedig az állandó segítőm, mondhatni azt személyes edzőm lett. Közel egy év elteltével, heti két edzéssel elértem azt, hogy az eddig használt súlyokat kinőttem, átlagban 10–20 kilóval kellene nehezíteni őket. A felszerelés összköltsége 150 000 forint körül lesz és további tömör vasakat is szeretnék beszerezni. Ha esetleg bárki tud segíteni – ha mással nem, csak egy számára felesleges vasdarabbal – vagy támogatóként beszállna, nagy szeretettel várom, minden segítség jól jön” – magyarázza.

Televíziós adásunk óta Öcsi mellé „szegődött” egy csokalyi fiatalember, Kiss Attila, aki Toldó szerint fantasztikus adottságokkal bír. A srác mindössze 20 éves, mára állandó edzőpartnerek lettek, sőt Fekete László szervezésében idén nyáron párosban versenyeznek majd, egy Magyarországon rendezett Natúr Erős Emberek nemzetközi versenyen. „Mikor először szölt Attila, hogy megnézi egyik edzésemet és be is száll, kétkedtem egy kicsit, de amit tőle láttam az nagyon meggyőző volt. A fizikai adottsága nagyon jó és ami nagyon fontos, a kitartás is megvan benne, ami nélkülözhetetlen ebben a sportágban. Bizom benne, hogy ez nem csak fellángolás részéről, a jövőben szép sikereket érhetünk el együtt” – zárta a beszélgetést Toldó.

Ebben bízunk mi is, egy új sportágban vihetik tovább városunk hírnevét a fiúk. Pályafutásukat mi is nyomon követjük majd és remélhetőleg szép sikerekről számolhatunk majd be lapunk hasábjain vagy éppen televíziós adásunkban!

Juhász György

Lakossági fórumokat tartottak Székelyhídon

Folytatás a 1. oldalról

A polgármester felvetette, hogy van-e valós igény egy székelyhídi disznópiac megnyitására. Az ötletet a jelenlévők egy része támogatta, de volt, aki szerint fölösleges. A lakosság felvetései hasonlóak voltak mind az öt helyszínen. Szinte minden helyszínen felmerült a járdaprogram folytatása, az utcák aszfaltozásának kérdése, néhány út újrakövezése, a szennyvíz- és ivóvízhálózat bővítése, a termálvíz problémái, néhány helyen a vízórák hiánya, új munkahelyek teremtése, és a kóbor kutyák problémája.

A munkás klubban sajnos elég kis számban jelentek meg a központban és környékén lakók. Házhelyen már nagyobb volt az érdeklődés. Itt helyi ötlekként felmerült egy klub kialakításának lehetősége, amit elsősorban az idősebbek, de akár a fiatalok is szívesen használnának.

A Malom utcai óvodában volt a legnagyobb az érdeklődés. Itt több mint 40 érdeklődő gyűlt össze, ezért itt volt a legtöbb kérdés is. Az általános problémákon kívül itt felmerült a túl magas földadók problémája, a házak előtti árkok rendszeres kitakarítása, az elvégzett munkák minőségének ellenőrzése, újabb térfigyelő kamerák kihelyezése, terménylopások, a közvilágítás égőinek pótlása, a patakmeder újra kitakarítása, egy kellemes élettér kialakítása, a kommunikációs problémák kiküszöbölése.

Kiskágyán is érdekes és hasznos felvetéseket halottunk. Például, hogy jó lenne egy buszjáratot beindítani Magyarországra, az elkerülő út elkészülte után az

adózási kategóriák megváltoztatása, illetve forgalomkorlátozás bevezetése. Itt is fölvetették a túl magas földadó problémáját és a munkahelyek teremtésének lehetőségét.

Az utolsó városi fórumot a Felsővárosban tartotta a polgármester. Ezt sajnos megzavarta egy súlyos incidens. Nicolae Duța lakos fölszólalása alkalmával bejelentette, hogy egy ajándékot hozott a polgármesternek, majd egy szatyorból elővett egy éjjeli edényt, amiből üdítőitallal leöntötte a polgármestert. Mivel Béres Csaba hivatalos minőségben volt jelen a fórumon, úgy az elkövető ezzel a tetteivel magát a polgármesteri funkciót, a hivatalt inzultálta.

Minden fórumon felmerült, hogy problémák vannak a roma lakossággal, a Szíkon elsősorban a lopások, az állomás környékén a szemelés és városszerte probléma, hogy a kukákat még a kukásautó megérkezése előtt átkutadják, a szemetet kiborogatják és szétszórják. Az ügy megoldása érdekében a polgármester már intézkedett, hogy a roma lakosok is civilizáltan közlekedjenek és viselkedjenek a településen.

Valamennyi lakossági fórumon Béres Csaba polgármester feljegyezte az elhangzott kérdéseket, majd részletesen válaszolt rájuk. A könnyen orvosolható problémák ügyben a következő munkanapokon megtette a megfelelő lépéseket a megoldás érdekében. Az összetettebb problémák esetén pedig elindította az ügyintézés menetét.

Az öt lakossági fórumon összesen 95 személy vett részt.

Tiponucz Tibor

Pályán a 11-13 éves focisták is!

A két kisebb korosztály után február 14-én a székelyhídi sportcsarnokban, a közepesek fogadták Margitta, Érmihályfalva és Szentjobb csapatait. A négyes tornán mindenki játszott mindenkivel, húsz-húszperces meccset.

Még mielőtt a részletekbe jobban belemennénk, meg kell említenünk, hogy a szervezésbe kisebb hiba csúszott. Kommunikációs problémák miatt a margittaiak 14–15 éves fiatalokkal érkeztek, így elég egyoldalúvá váltak a mérkőzések számukra. Na de ha már eljöttek, három edzésnek megfelelő meccset játszottak, mind egyikén csak a gólarány volt a kérdés. Nem volt meglepetés a tornagyőzelmük, és még láthatjuk őket február 28-án, amikor tényleg ez a korosztály is megmérgettek.

A székelyhídi csapat tagjai

Ákom Sebastian, Antal Ștefan, Balogh József, Bartha Dominik, Elekes Kristóf, Hasznosi Ádám, Létai Gergő, Magyar Koppány, Májericsik Szilárd, Marinkás Krisztián, Mészáros Tamás, Raul Tătar, Újvári Dávid, Vigh Szabolcs, és a tornáról most hiányzó Kokovai Csongor.

Amilyen egyoldalú volt a harc a tornagyőzelmért, annál kielezettebb volt a versengés a képzeletbeli dobogó második fokáért. Ezt végül a szentjobbiaknak sikerült megszerezniük, jobb gólarányuknak köszönhetően, Érmihályfalva előtt. Nos, ami a székelyhídi csapatot illeti, az nagyon negatív meglepetés volt. Az edzéseken sorra jól teljesítettek a fiúk, a minibajnokságot alig várták. Mint az edzőjük, bátran leírhatom, hogy semmi jel nem mutatott ilyen gyenge szereplésre. Nem az utolsó hellyel van a baj, de a mutatott játék, pontosabban a mutatott semmi, kicsit elkésztő. Az edzésen gyakorolt dolgokból semmit nem valósítottak meg a srácok, ráadásul néhány ember hozzáállásával is komoly problémák vannak. Mint minden más vereségből, ebből is tanulni lehet. Ami egyelőre biztos, hogy az edzések nehezeden fognak, márciustól a heti két gyakorlás mellé egy másik futóedzés lesz kötelező, és legvégül esetben akár ki is lehet majd kerülni a csapatból. Antonio Carlos Ortega, a Veszprém kézilabdacsapatának vezetőedzője szerint „a sportban nincs garancia semmire, együtt kell élnem azal, hogy ha nem teljesítem, amit várnak tőlem, rövid úton megválnak tőlem”.

J. Gy.

„Bearanyozódtak” a Phoenixesek

A Phoenix Sportegyesület vidám sportolói

A Phoenix Sportegyesület karatésai Hajdúnánáson a Hódos Imre Kupán versenyeztek, a kelet-magyarországi régió egyesületeivel. Flóra Fruzsina a saját korosztálya mellett másik két kategóriában is első helyen végzett, Tóth Gardó Dorottya is aranyérmes lett. Ezenkívül egy második, öt harmadik és két negyedik helyet szereztek Székelyhíd karatésai. Guba József vezetőedző örömmel tett eleget a nánásiak meghívásának, hisz csapata a március 7-i román bajnokságra készül.

J. Gy.

Évtizedes borverseny

Fotó: Kovács Krisztián

Czapp Árpád szervező átadja Birinyi Jánosnak a tombola fődíját

Folytatás a 1. oldalról

„Ennek a térségnek közösen újra kell teremtsük azt a brandet, amellyel régen rendelkezett” – mondta a képviselő.

Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere is köszöntötte a jelenlévőket, egészséget, áldásos munkát és jó hangulatot kívánva a jelenlévő érmelléki és Érmelléken túli borászoknak. Beszédében elmondta, hogy a város polgármesteri hivatala és önkormányzata, a helyi RMDSZ-szervezettel és Pro Székelyhíd Egyesülettel közösen elindított egy folyamatot, melynek célja az érmelléki és ezen belül a székelyhídi borturizmus fel- lendítése. Ennek a folyamatnak az első radikális lépése volt az is, amikor az Érmelléki Ősz rendezvénysorozat a szőlészet és borászat köré építették fel, és ennek eredményeként a tavalyi évben a nyitott pince napok alkalmával a Sósút nevű pincesorra annyi látogatót sikerült kicsalogatni, mint még soha. Az előljáró elmondta,

hogy tervben van egy borászkepző iskola beindítása, illetve a székelyhídi székelyleányka bor kikísérletezése is.

A XXI. Érmelléki borversenyen a benevezett 120 borból 39 arany-, 35 ezüst-, 29 bronzminősítést ért el, 17 minta gazdája emléklapban részesülhetett. A székelyhídi borászok táborából a legnagyobb pontszámot (18,84) Barta Imre szőlő- és bortermező királyleányka bora érte el, megszerelve így a legjobb székelyhídi borásznak járó Mihály Gábor szobrászművész által készített Miskakancsót, melyet maga az alkotó művész nevezett el Hamvas-

fürt bordíjnak, s melyet Barta Imre egy évig büszkén őrizhet.

A borverseny legjobb fehér száraz bora Nagy Enikő nevéhez köthető, mely 19,28-as pontszámot ért el rajnai rizling.

A legnagyobb pontszámot elért fehér aromás tramini Fábrián Tibor munkáját dicséri, a megszerzett 19,50-es pontszámmal az évjáratos borok között is az első helyet tudhatta magáénak.

Vörösborok kategóriában Kovács Zoltán lehetett a legboldogabb, hiszen az általa készített küvé (cuvée) kapta a legnagyobb 19-es pontszámot.

A legfiatalabb székelyhídi borász címet ebben az évben is ifj. Egeresi Bálint érdemelte ki. Az eredményhirdetés után értékes tombolatárgyak sorsolását ejtették meg a szervezők. A legszerencsésebb az Ottományból érkezett Birinyi János lett, aki 100 literes inox tartályt vihetett haza.

A XXI. Érmelléki borverseny szervezői – Czapp Árpád, Kovács Lajos, Hasznosi Sándor, Murguly Gabriella, Pál Zsolt és Erdei Tamás – a megmérettetés izgalmaival jóhangulatú bállal orvosolták, ahonnan nem hiányozhattak a legfinomabb érmelléki borok, a finom ételek és a hangulatfelelős Buliszerviz zenekar sem.

Fehető Katalin

A zsűri munka közben

Munkálatok a kertben és a gyümölcsösben

Lapunk oldalain egy új, állandó rovatot szeretnénk indítani, melyben segítséget kapunk Szilágyi Dorin agrármérnöktől. Mint havilap, mindig az aktuális konyhakerti, szőlészeti vagy gyümölcsösrel kapcsolatos tanácsokat ismertetjük majd olvasóinkkal.

Most, március elején a gyümölcsfák téli lemosó permetezésével indítunk. Lassan eljönnek a fagymentes napok, +5 Celsius-fok körül, elkezdhetjük gyümölcsfáink lemosását, majd néhány napra rá azok permetezését. Ezzel elsődleges célunk az ágakon található baktériumok és gombák elpusztítása, valamint az áttelelő kártevők bármilyen formájának kiirtása. Nagyon figyeljünk arra, hogy a csonthéjas fákról mindenképp távolítsuk el az ott maradt gyümölcsmúmiákat. Ennek elmulasztása akár komoly következményekkel is járhat, végső esetben monília megbetegedés jöhet létre. A monília alatt a virágok, a sarjhajtások, a gallyak és a termések is fertőződnék, sőt később a virágok és a fiatal termések megbarnulnak és elszáradnak.

A permetezés előtt a fákat alaposan tisztítsuk meg, ha van kéregkaparó, azzal, ha nincs, akkor egy erősebb kefe is elég lehet. Nagyon figyeljünk arra, hogy a mélyedésekből is piszkáljuk ki a károsító rovarokat. A lemosó permetezést nagy lémenyi-

séggel, áztatószerűen végezzük. A baktériumok és gombák ellen különböző rézalapú szereket használunk, mint például Alcupral 50 PU, Champ 77 WG, Cuproxat vagy Funguran OH 50 WP. Ezek a lemosás mellett a növény későbbi fejlődésére is hatnak, hisz erősebbé és ellenállóbbá teszik a szöveteket, és használatukkal a későbbi metszés általi sebek is hamarabb begyógyulnak majd.

A rovarok és más kártevők ellen, olajtartalmú szerekkel védekezzünk. Ezeknek fontos hatóanyaga az imidakloprid, melynek csúcsirányú szállítódása valamennyi újonnan képződött zöld növényi részbe is eljut. Ezek közül a szerek közül ajánlott a Confidor Oil vagy a Nuprid Oil, keverési arányuk 1,5%. Nagyon figyeljünk arra, hogy a hagyományos réztartalmú szereket ne keverjük az olajtartalmúakkal. Ezért is ajánlott a lemosás után minimum egy hetet várni az első permetezéssel! Arra is fektessünk hangsúlyt, hogy a védekezés időpontja minél közelebb legyen a rügypattanáshoz, de semmiképp se haladja meg azt. Ha a leírtaknak megfelelően elvégezzük a munkálatokat, megalapozzuk gyümölcsösünk egész éves megvédését a kártevők ellen.

Következő lapszámunkban a szőlővel és a palánta gondozással foglalkozunk majd.

J. Gy.

Megszületett az elsődleges költségvetés

A legfontosabb vitatémát az éves költségvetés jelentette az idei első, február 17-én, délután zajlott tanácsülésen. A jelenlévőket Karancsi Béla, érolaszi RMDSZ-es tanácsosa köszöntötte, majd ismertette a napirendi pontokat.

A költségvetést Bocor Andrea, a polgármesteri hivatal főkönyvelője ismertetett a városvezetőkkel. Többen leszögezték, hogy összességében ez egy igen kezdetleges költségvetés, ez az év folyamán még változhat, módosulhat majd. Nagyon sok megnyert pályázat megvalósítása már most is folyik városunkban, sokakra ezentúl pályázunk majd. Ezek majd mindegyikéből több-kevesebb önrészt kell vállalni, nagyon sok pénzt kell fordítani rájuk. Ha ezekből megmaradnak, vagy visszakerülnek majd bizonyos összegek, akkor azok akár át kerülhetnek majd más befektetésekbe, beruházásokba is.

Ami most biztosnak látszik, hogy idén végre befejeződik Székelyhíd, Csokaly, Nagykágya és Hegyközszentmiklós ivó- és szennyvízhálózatának kiépítése. Érolasziban megkezdődik a lakosok által nagyon hiányolt kultúrház építése, és Érköbölkúton is megújul a kultúrház az épülete. A négy faluban felépített szociális központokat lakhatóvá teszi, és végre befejeződik Székelyhídon a háromhektáros városi park és az új focipálya megépítése is.

Az előzetes híresztelések szerint az idei évben is megkapják fizetésüket a hátrányos helyzetben, fogyatékosággal élő emberek gondozói. Ez a szerződéses és az otthoni gondviselőkre is vonatkozik. Az önkormányzat ilyen esetekben 16 emberrel köthet munkaszerződést, amiből jelenleg 14 alkalmazott van, így még két helyet tudnak biztosítani. Az otthoni

gondozók száma városunkban hatvan lehet, ebből jelenleg ötven hely van betöltve és négyre van kérvény leadva. Remélhetőleg elég lesz a fent maradt hat szabad hely.

Városunkhoz érkezett egy olyan kérés, miszerint adómentességet élvezzenek majd azok a karitatív szervezetek, melyek többségükben hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkoznak, vagy esetleg – mint a Pongrácz Alapítvány Nagykágyán – településeink fejlődésében, akár tisztántartásában segítenek. Ennek a kérésnek városunk eleget tesz, így a nagykágyai Pongrácz Alapítvány, a nonprofit BMAA és a román–német Alsterdorf Egyesület idéntől „megszabadul” a helyi adóktól.

Városunkban és Csokalyon is néhány útvonal keresztezi a vasúti síneket. Itt a már meglévő utak megsüllyedtek, megrongálódtak és lassan veszélyessé váltak. Ennek mihamarabbi megoldását elfogadták. A tanácsosok helyt adtak a csokalyi lakosok és tanárok kérésének, iskolájuk újra felveszi Fényes Elek földrajztudós nevét. Az intézmény működtetését természetesen továbbra is a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum látja el. A köztisztviselői 39 posztból eddig húsz van betöltve, újabb ketőre jelentkeztek, így még mindig 17 szabad hely van. A statisztikai hivataltól a polgármesteri hivatal kapott egy használt Daewoo Leganza személygépkocsit, mely a tanács döntése szerint az Ekoland cég szolgáltatási autójaként fog működni. Végül, de nem utolsó sorban megoldódni látszik a szociális munkások sorsa is. A városi tanács egyhangúlag megszavazta, hogy a munkálatokat ezentúl Csuka József alpolgármester koordinálja majd.

Juhász György

TISZTELT LAKOSOK!

Székelyhíd város rendőrsége felhívja az önök figyelmét:

A lakásokból, táskákból, zsebekből való lopások visszaszorítása érdekében tegyék meg a következő megelőző intézkedéseket:

1. Amikor a piacon vásárolnak vagy zsúfolt helyeken tartózkodnak, tartsák pénztárcájukat belső zsebeikben, amit biztosítsanak gombbal vagy villámzárral. Pénzüket mellzsebeikben vagy a testhez legközelebbi zsebeikben tartsák.
2. Ne tartsák pénzüket ruházatuk oldalzsebeiben, szatyorban vagy látható helyen, soha ne számolják pénzüket az utcán vagy olyan helyeken, ahol mások is tartózkodnak a közelben.
3. Jelezzenek azonnal minden lopást vagy lopási kísérletet a 0769-337103-as telefonszámon, melyen a nap minden órájában elérhetők a városi rendőrség szolgálatot teljesítő tisztjei.
4. Ha nem tartózkodnak otthonukban, ne hagyják nyitva az ablakokat és a bejárati ajtót, ha hosszabb időre eltávoznak otthonukból, bízzák lakásuk felügyeletét szomszédaikra, rokonaikra, barátaikra.
5. Ne beszéljenek ismeretlen személyekkel a lakásukban őrzött pénzről, anyagi javakról, értékekről.
6. Ne fogadjanak lakásukban ismeretlen személyeket, akik különféle árukat kínálnak megvételre, alkohol befolyása alatt állnak vagy különféle hivatalos beosztásra hivatkoznak.
7. Ha bármilyen társadalomellenes cselekmény áldozatai, azonnal hívják az előbbiekből említett telefonszámot, illetve az egységes 112-es sürgősségi segélykérő telefonszámot.

Emberségből színjeles

„Ne hajolj meg a sors előtt, csak azért, mert az úgy kívánja. Célok van, s aki ismeri a célt, merje birtokolni a rávezető eszközöket is. Ha mégis elgyöngyölnél a cél előtt, fordulj a szívedhez tanácsért. Egy kis késlekedés nem árt: ami hamar áll elő, hamar a semmibe vész. Nincs jobb társ az erős szívnél, mely a kellő pillanatban átsegít a bajokon. Él a szív törvénye szerint! Akinek célja: a helyes élet – annak eszköze: az emberség.” (hioszi Tatosz)

Tapasztalatból tudom, hogy nem túl szerencsés, ha egy újságíró személyeskedik, de most nincs más választásom, ki kell írjam magamból a tiszteletemet egyik és fájdalmamat egy másik ember iránt. Mielőtt elkezdeném az egészet, hangsúlyozni szeretném, hogy nem célok Forró Csaba csokalyi református lelkész ama bizonyos testrészt ki nyalni, sőt az egekbe sem szeretném emelni, de amit családunkért tett, az több mint hivatás: emberségből színjeles.

December közepén egy szörnyű tragédia árnyékolta be családunk életét. Papp Adrienn Roxána 1989 telén Pécsen született. Gyerekkorában évente legalább egy hónapot Csokalyon élő nagyszüleinél, Papp mamáéknál és Búzás tatáéknál töltött. Ahogy cseperedett a hazlátogatások fokozatosan rövidebbek voltak, főleg iskolai, majd felsőiskolai éve alatt. Természetesen a mai világban, különböző kommunikációs eszközök segítségével, folyamatosan jöttek a hírek: Adrienn lerettségizett, Adrienn sikeresen vizsgázott, Adrienn rendőr lett. Ugyanígy jött az információ, 2014. december 13-án: Adrienn autóbalesetben elhunyt. Hely és főleg

erő hiányában inkább nem részletezném az akkori és az azóta átélt napokat, de Forró Csaba református lelkész tette mindenképp említést érdemel. Drága unokatestvéremet a Baranya megyei Szalántán helyezték örök nyugalomra, ahol a lakosság mindössze 5,1%-a református. A honvédségi temetés mellett nem nagyon volt lehetőség református gyászszertartásra, egészen addig amíg Búzás István (Adrienn nagypapja) meg nem kérte Csokaly lelkészét, hogy mondjon búcsúbeszédet unokája felett. Ekkor épp imahét volt a faluban, de Forró Csaba helyettest talált maga helyett, vállalta az oda-vissza mintegy 1000 kilométeres utazást, majd valami elmondhatatlanul szép és meghatározó gyászszertartást tartott. Hivatásból jeles, emberségből megfogalmazhatatlan. Három család (Búzás, Papp, Juhász) nevében írhatom le: Tiszteletes úr, köszönjük szépen, Csokaly nemrégiben jól választott lelkészt magának.

Kicsi unokatestvérem, Adrienn, pihenésed legyen áldott, nyugodj békében!

Juhász György

„S tulipán volt mind a két virág...”

A Gyermek Jézus-otthon tulipános ebédlő-tanulósobával büszkélkedik

Karácsonyi rajzaikat mutatják a Gyermek Jézus-otthon lakói

Igaz, nem „mind a kettő fehér”, és ha őszinte akarok lenni, kettőnél jóval többet számolhat össze a látogató, akit Kovács Ágnes, a székelyhídi Gyermek Jézus Otthonának vezetője körbevezet az épület felújítás alatt álló, részben befejezett alagsorában.

Az alapítvány munkatársai újra látogathatóvá és lakhatóvá varázsolták a város kastélyának régóta romos épületét, és az így lassan két éve biztosít családot az itt lakó gyerekeknek és nevelőiknek. A Dévai Szent Ferenc Alapítvány 2010 nyarán kapta meg az épületet a székelyhídi polgármesteri hivataltól, és 2013. június 29-én történt beköltözése óta évről évre haladnak a munkálatok a felújítás és karbantartás terén. A régi barokk kastély nyugati szárnyában vette kezdetét az újjáépítés, tavaly pedig az északkeleti szárny alagsorában folyt a munkálatok, és amint a jó idő enged, itt folytatódna idén is.

Az otthon huszonegy kiskorú lakója közül az iskolások még nem érkeztek haza, azonban a déli órákban az óvodások minden apró kis nesze fülelnek, és jó házigazdához méltóan fogadják a vendéget, nincs hiány ölelésekben és puszikban. Az első óra bújócskával és rajzolásal telik, majd megtekinthetem a már jól ismert, mégis újnak tűnő épületet. Az udvar mögöl egy folyosóra nyílik a bejárat, amelynek vége homályba vész, és az egymást balról-jobbról váltó ajtók mögött rejtőzö termek egyikébe be-

nyitva sok-sok tulipán ragadja meg a fénybe belépő tekintetét.

A tulipános szoba elsősorban ebédlőként funkcionál, de mivel Ági néni legújabb és egyben legnagyobb büszkesége, ezért tanulósobaként, sőt, néha irodaként is funkcionál, amennyiben nem csupán a vendégek vendégül látásáról, hanem azok lenyűgözéséről van szó: „az ebédlő és a törülköző; erről a két dologról ismeredik meg egy asszony háza tája”. A fenyőbútorokat díszítő festett tulipánok Ági néni keze munkái, de a tágas szoba minden egyes tárgya az ő egyéniségét tükrözi, egy csöppnyi Székelyföldet az Érmelléken. Az egyik falon egy aprócska székely kapu hívja fel magára a figyelmet, amelynek az ajtaja résnyire nyitva áll, a határokon túllépő kapcsolatok és a vendégszeretet fontosságát szimbolizálva. „Behunytam a szemem, és elképzeltem, hogy mit hova fogok tenni” – meséli Ági néni, miközben újabb és újabb szépítésekön töri a fejét. Valóban jól eső érzés látni, ahogy mindezek az elképzelések idővel megvalósulnak. Ehhez sokan hozzájárulnak,

kely kapu hívja fel magára a figyelmet, amelynek az ajtaja résnyire nyitva áll, a határokon túllépő kapcsolatok és a vendégszeretet fontosságát szimbolizálva. „Behunytam a szemem, és elképzeltem, hogy mit hova fogok tenni” – meséli Ági néni, miközben újabb és újabb szépítésekön töri a fejét. Valóban jól eső érzés látni, ahogy mindezek az elképzelések idővel megvalósulnak. Ehhez sokan hozzájárulnak,

Családi otthonná vált a székelyhídi ősi Stubenberg-kastély

saját kezűleg rakva le a csempét vagy szerelve be a mosdókagylót, és éppen ezért mindig sok a vendég, „sok a kétlábú angyal, hála a Jóistennek”.

„Székelyhídra mindenki szívesen jön vissza” – tolmácsolja vezetőm Böjte Csaba gyakran ismételtgett szavait, mert mindenkitől nagyon szép dolgokat hall a településen működő otthonról és az azt támogatókról, „aki egyszer itt megfordul, az biztosan eljön még máskor is”.

Szamos Mariann

Utcaszínház a folyosón

Tavaly mi, magyartanárok kitálatunk egy olyasmit, hogy ha a különböző szavalóversenyekre, irodalmi műsorokra nem nagyon mennek el az emberek (illetve hát kevesen), akkor majd betoppanunk mi az ő kis világukba. Ezért a 2014-es magyar kultúra napját a sulis előcsarnokában tartottuk az erre az alkalomra berendezett „kultúrsarokban”, és ugyanezt tettük az idén is. Így aztán könnyen megtörténhetett, hogy valaki mondjuk elindult szünetben a büfébe vagy valamelyik barátjához egy másik osztályba, és közben belebotlott a

kis műsorunkba: megállt, figyelt, meghallgatott egy-két verset. Ha tetszett neki, maradt, főleg ha az ideje is engedte. Ha nem, továbbállt. Mindegy, hogy diák vagy tanár. De mindenképpen megadtuk a választás szabadságát. Nem akartuk senkire ráerőltetni a kultúrát, illetve annak ünnepe napját. Mint ahogy a szavalókra sem, például úgy is elmondhatta bárki a kedvenc versét, hogy nem jelentkezett be előre, hanem fogta magát és kiállt a világot jelentő kis pódiumunkra. Persze lehet, nem volt olyan csend, mint egy hagyomá-

nyos kulturális műsoron, csak hát ne felejtjük el, hogy a színházat évszázadokig olyan vándorszínészek művelték, akik vásároknak adták elő produkcióikat, és hát az sem az a hely volt, ahol a légy akusztikailag labdába rúghatott volna... (Na ez most jó kis képzavar lett.)

Szóval summa summarum: négy szüneten keresztül igyekeztünk egy kis „kultúrátmoszferát” csempészni a sulis levegőjébe. Szerintem ez részben sikerült – persze lesznek olyanok, akik most is csak az orrukat húzogatják. Nekik csak annyi bará-

ti tanácsom van, hogy nyugodtan lehet szervezni jobbat, senki nem tiltja meg.

A mostani szervezőknek viszont sok-sok köszönet! A szavalóknak, a felkészítő tanároknak, azoknak, akik a díszletet megtervezték, összeállították, idecipelték, azoknak, akik a plakátokat elkészítették, a hangosítóknak, médiásoknak és mindazoknak, akik megtisztelték a munkánkat azzal, hogy ha csak egy-két percre is, de belehallgattak valamelyik általunk előadott versbe, énekbe.

Hevesi Zoltán

**A IER-MED klinika
rendelése
2015 februárjától
urologia
szakrendeléssel
bővült.**

Rendel:
dr. Szegedi Krisztián
urologus szakorvos
klinikai tanársegéd,
Debreceni Egyetem

Az urológiai
szakrendeléssel kapcsolatos
információkat
a 0742-653458-as
telefonszámon
szerezhetnek be.

Lovasiskola Érköbölkúton

Az Érmellék valósággal bővelkedik a ritkább, egzotikusabb sportágakban jeleskedőkkel. Köztük van az Érköbölkúton élő, fogathajtó **Rákóczi Gergő** is, aki volt már Európa-bajnoki ezüst- és bronzérmes is, illetve ötszörös országos bajnok. Lovak iránti szeretetét, kötődését édesapjától örökölte, aki szintén fogathajtó, így már gyermekkorában jelen lehetett e sportág legrangosabb versenyein. Vele beszélgettünk annak apropóján, hogy a lovardáján most induló program révén szeretné mások számára is közelebb hozni a lovassport – egyáltalán: a lóval való foglalkozás szépségeit.

– Itthon, édesapám családi istállójában mindig volt néhány ló, hol egy, hol három, és mindig is családtagként kezeltük őket. Először úgy gondoltam csak szekerezgettünk, nem volt semmi közünk a sporthoz. Ezek úgynevezett félnehéz lovak voltak, amelyekkel különböző mezőgazdasági munkákat végeztünk. Tízéves voltam, amikor Érmihályfalván, a Nyíló Akác Napok keretén belül volt egy lovasbemutató, ahova elmentünk édesapámmal. Ott megismerkedtünk Imre Zoli bácsival, aki akkor már versenyzett. Kérdeztük erről-arról, kiderült, hogy Paptamásiban szokott lenni ilyen fogathajtó verseny. Akkor persze még gyerekcipőben járt Romániában ez a sportág, ezen a paptamási ver-

nyen vettem részt először mint néző. Itt annyira megtetszett a dolog, hogy ezután el is kezdtem mondogatni, hogy milyen jó lenne, ha egyszer én is versenyezhetnék. Ekkortól, tehát tízéves koromtól kezdve sikerült minden vakációmra Magyarországon töltenem, ahol olyan emberektől tanulhattam, akik ezt a sportágat a legmagasabb szinten űzik. 14 éves voltam, amikor először rajthoz állhattam én is. Az első országos bajnoki címem volt az, amire igazán büszke voltam, majd következett a kecskeméti kettős fogathajtó-világbajnokság – ekkor voltam először tagja a válogatottnak. Ezen sikerült 78 induló közül a 15. helyen végezni, ami akkor még nagy dolog volt, Romániában akkoriban még senki nem ért el ilyen

helyezést. Nekem nagyon nagy önbizalmat adott az, hogy életem első ilyen rangos megméretésén ilyen eredményt sikerült elérni. A felkészülési körülmények persze jóval szerényebbek voltak itthon, Romániában, de nekem nagy előnyöm volt azzal, hogy már akkor évek óta külföldön edzhettem. Az utóbbi tíz évben Romániában is nagyon sokat fejlődött ez a sportág, de tudni kell, hogy mai napig is van körülbelül húsz A kategóriás versenyző, míg Németországban, Hollandiában pl. több ezer. Nekünk ebből a 20–25 emberből kell egy ütőképes csapatot összeállítanunk.

– **Hány éves korára jut el oda egy ló, hogy indulhat országos és nemzetközi versenyeken?**

– Három-négyéves kora körül kezdünk el velük foglalkozni, heti hat napban, napi egy órát. Négy-ötéves munka kell ahhoz, hogy elérje azt a színvonalat, amit egy rangos verseny megkövetel, s ehhez tegyük hozzá még azt is, hogy nem minden ló válik be. Van, amelyiknek a képességei behatároltak, van amelyik egyszerűen nem akarja – szóval nem annyira egyszerű dolog ez.

– **Idén melyik versenyed lesz a legrangosabb és mikor rendezik meg?**

– Szeptemberben a kettős fogathajtó világbajnokság Fábiansebestyénen, Csongrád megyében. Ebben a sportágban ez a legnagyobb megméretetés.

– **A versenyzés mellett hogyan született az ötlet, hogy szeretnéd ezt a sportágat egy kicsit népszerűsíteni is?**

– Egy gyerekkori álmom valósul meg azzal, hogy elindítjuk a lovasiskolát itt, Érköbölkúton. Azok a fiatalok, akik szeretnék kipróbálni ezt a sportot, nem kell majd elutazzanak 300–400 kilométert, mint nekem annak idején, hanem itt helyben is megtehetik ezt.

★

Ádám Andrea lovasoktatót arról kérdeztük, hogyan jut el egy tősgyökeres pesti lány Érköbölkútra.

– Magánéletem révén. Gergővel mindketten a lovak nagy rajongói vagyunk, így is ismerkedtünk meg. Én mindig is lovasdedzőként

dolgoztam, most pedig elhatároztuk, hogy itt, Köbölkúton megnyitjuk a lovasiskolát.

– **Mire számítson az, aki jelentkezik, hogy szeretne lovagolni?**

– Kicsiket és nagyokat egyaránt nagy szeretettel várunk. Először futószáras lovaglós keretében egyensúly-gyakorlatokkal kezdünk, azután pedig a technikai elemek elsajátítása következik. Miután ez megvan, és már tapasztalat nélkül meg tudja ülni az illető a lovat, jöhet a szabadszáras lovaglós karámban vagy pedig a fedett lovardában. Miután már ez is jól megy, következhet az, ami mindenki nagy álma, vagyis hogy tereplovaslásban is részt vehet.

– **Nyugtassunk meg mindenkét, hogy nem veszélyes ez a sportág.**

– Nem, nem veszélyes. A lovak idomítására nagyon nagy hangsúlyt fektetünk, továbbá kobakvédő és mellény használata mindenképpen kötelező. Csupa olyan lóval tartjuk a gyakorlatokat, amelyeket mi képeztünk ki, és megfelelően tudják ellátni a feladatukat. Iskolai csoportokkal is szeretnénk foglalkozni – ez egyelőre még egyeztetés alatt áll. Én nagyon nagy lehetőségnek látom azt, hogy pl. a tornaóra keretén belül lovagolhassanak is a gyerekek, nagyon nagy élményt jelenthet ez a számukra.

Hervei Joltán

Érolaszi gyerekfarsang

Játékkal, mókázással búcsúztatták az első iskolai félévet január végén az érolaszi óvodások és kisiskolások, Dienes Melinda óvónő, Kedves Enikő és Nagy Melánia tanítónénik szervezésében.

A hagyománnyá vált télűzés gazdag programja egy csoportversennyel kezdődött, mely során viccesebbnél viccesebb bohócokat kellett alkotni a csapatoknak. Ezt követően a gyerekek jelmezes felvonulása következett: tündérek, hercegnők, képregényhősök, állatok és más

maszkos alakok sorakoztak fel. A felvonulás után mindenkit egy-egy oklevéllel jutalmaztak meg a pedagógusok.

Nem maradhatott el a farsangi fánkevés sem, az ügyeskező anyukák jóvoltából, amit ízletes teával öblített le a vidám gyereksereg. A táncos mulatozás után mindenki kivonult az iskola udvarára, ahol a várva-várt Kiszebáb-égetés zárta a programot, amivel remélhetőleg elűzték a telet (a rosszkedvet mindenképpen.)

Ér hangja

A programot záró Kiszebáb-égetés

A magyar kultúra ünnepe Szentmiklóson

A Toldy diákjai együtt szavaltak a magyar kultúra napján

A magyar kultúra napjára emlékeztek január 22-én, a hegyközszentmiklósi Toldy Általános Iskolában. Az VII. és VIII. osztályos tanulók Erdei Éva tanárnő vezetésével két képmontázst készítettek: egyiket a magyar kultúra jelentős alakjairól: Kölcsey Ferencről, Erkel Ferencről, Munkácsy Mihályról, Vörösmarty Mihályról, másikat a magyar kultúra kincseiről. Az összegyűlt tanulók közösen emlékeztek a Hymnus és a Szózat íróira. Együtt énekeltek a Hymnuszt és közösen szavalták el a Szózatot. Felemelő volt hallgatni a gyerekek szavaltát.

Béres Angéla

Jégországban jártak a Toldysok

Bábelóadást tekinthettek meg a hegyközszentmiklósi Toldy Általános Iskola diákjai és óvodásai szerdán délelőtt a helyi kultúrotthonban. A nagyváradi Matyi Műhely színészei Benedek Elek Jég-

ország királya című előadását mutatták be. A szegény legény János, furulyájával szerencsét próbálni indult a mesék világába. A mese végén János kiszabadítja a Vörös király katonáit, feleségül

veszi a király leányát, és ő lesz Vörörsország királya. A mesét a Muzsikás együttes zenéje színesítette. Köszönjük a színészeknek a látványos, interaktív előadást.

B. A.

Érmelléki halászat és vadfogás

Az eltűnt mocsárvilág néprajzi tárgyi emlékeinek útja a székelyhídi múzeum termeibe

fotók: Kovári Krisztián

Manapság majdnem teljes mértékben csupán a képzeletünkre hagyatkozhatunk (vagy talán már arra sem), ha megkísérelünk alámélni az ötven évvel ezelőtti, a maitól mindenben különböző világba. A természet kegyességének vagy sokkal inkább kitarásának, és csak utóbb az emberi jobb belátásnak köszönhetően szerencsére még megtekinthetjük egy töredékét ennek a vidéknek. A vidék letűnt mocsár-, illetve lápvilágának kiváló leírását lehet olvasni Nánási Zoltán régész-történelmetanár Székelyhídről szóló történeti monográfiájában, melyet az Érmellék Egyesület adott ki 2003-ban.

„Az Ér folyócska Románia északnyugati részén, a Szatmár-Bükk dombság peremén, Újnemet helység határában ered, s Magyarország területén Pocsajnál ömlik a Berettyóba. Hossza 107 km, a vízgyűjtő terület nagysága 1437 km². A lecsapolás előtt a folyónak nem volt egy jól meghatározható medre, a víz a mocsárrendszeren keresztül csordogált a Nagy-Sárrébe” – olvasható a kiállítással kapcsolatos egyik brosúrában.

A lecsapolás

„1967–70 között az Ér-csatornát és a Tank-árok maradványait 12 km-en egybekötötték, az állóvíz nagy részét levezették, ezáltal Székelyhídon közel 4 ezer hektár területet foghattak be mezőgazdasági művelésre” – idézem dr. Andrassy Ernő, *Az Érmellék madárvilága* című munkáját (Aquila, Tom. 63-64, 1957); és mindjárt belebotlom egy másik mondatba, amely számot ad a ma már pótolhatatlan hiányosságokról: „Az Érmellék növényvilágából a vízi-mocsári növénytársulások a legjellegzetesebbek. Sajnos ma már kipusztulófélben van a vízen lebegő bímárnövény, a kalakán (*Stratiotes aloides*) és a szépségesen tündöklő fehérvirózsa (*Nymphaea alba*) a Székelyhíd-Érkeresői alatti tavakban” (Karácsonyi C., *Vegetația plaiului de la Săcueni-Bibor*, Studii și Cercetări de Biologie, Tom. 34, 1982, 39. o.).

A bennünket körülvevő szép dolgok eltűnése, bármi legyen is az „ok”, mindig a mi felelősségünk, így volt ez a múltban, és sajnos nincs másképp a jelenben sem. Lásuk azonban, hogy mi az, ami még megvan, illetve ami emlékeztetőül ránk maradt. „Ugyanilyen lett-e világ az ősi Érmellék jellegzetes képződménye, az ingóláp, ami a lecsapolással sok helyen kipusztult, ... a valaha ismertek közül a legértékesebb maradt fenn – írja Karácsonyi a múlt század nyolcvanas éveinek elején – ez pedig az Értaszába beékelődött székelyhídi Csíkos-tó néhány hektárnyi ingólápja. (2010 óta természetvédelmi terület – szerk. megj.) Itt a helyenként másfél méternél is mélyebb víz felszínén az elpusztult növények maradványaiból kialakult sűrű szövedék lebeg. Ezt bímárnövényzet, nádas, zombékos és bokorfüves szegélyezi. A Csíkos-tó közepén elterülő úszó sziget megközelítése sem könnyű feladat, ... a vízben lebegő szövedék minden lépésre mozog a lábunk alatt. Ez néhol másfél méternél is vastagabb, helyenként pedig két-három arasznyi. Az utóbbi esetben a szövedék az ember súlyá-

A múzeumot gyakran látogatják az érdeklődők

alatt beszakad, és ekkor már az elővigyázatlan kíváncskodó csak abban reménykedhet, hogy merülés közben sikerül valamilyen megfogóznia, vagy hogy szerencséje van, és az alatta lévő posványos víz nem túlságosan mély” (uo., 40–41. o.). Titokzatos levegő lengte körül az ingóványt, sokat kóboroltak a környékbeli gyerekek arrafelé. Az én játszópajtásaimmal az ingóványosabb területekre nem merészkedtünk be, amint kicsit besüllyedt alattunk a talaj, máris fejvesztve rohantunk visszafelé, ellenben igazi bátorságra volt szükség ezeknek a részeknek a kitapogatásához is.

Évtizedes kutatómunkával megőrzött múlt

Az igazi mocsárvilágból, az említett tündérrózsákból és színes madárvilágból pusztán tárgyi emlékek maradtak ránk, köszönhetően dr. Wilhelm Sándor halbiológusnak, aki még a saját szemével láthatta ezt a mára eltűnt csodálatos vízivilágot, „az Érmellék egy utolsó pillanatát, hiszen éppen akkoriban kezdték el a lecsapolást”

és vadfogásról szóló kiállítás, amelynek jelentősége néprajztudományi körökben is felbecsülhetetlen. „Bejártam az egész területet, gyűjtöttem, és közben összefutottam az öregekkel, akik ezen a területen halásztak, mielőtt kiöregedtek volna a szakmából; viszont mesélni még tudtak, a szerszámokat meg tudták mutatni, és nekem ez nagyon érdekesnek tűnt. Elmentem velük, padlásra, pincébe, csűrbe, ahonnan előszedték a régi eszközöket; meséltek, hogy, hogy volt, mint volt, hogy használták őket, és én ezeket jegyeztem, fényképeztem, rajzoltam szorgalmasan, és így összegyűlt egy anyag, amiből később megjelent egy tudományos közlemény Kolozsváron a *Népismereti Dolgozatok* című periodikában. Amikor megjelent, akkor ifj. Kós Károlynak a fia mondta nekem, hogy »na, eddig jó, de most a népi vadászeszközöket is kutasd fel«. A parancs az parancs, elindultam, és megint végigjártam a helyeket, és olyan tárgyakat – hurkokat, csapdákat – sikerült fellelnem, amikkel a ház körüli rágcsálókat irtották, és hát ház körülinek számított a róka is, mert meglátogatta a ház

csíkbarsa volt felhalmozva, amikor először jártam nála, de mikor másodjára mentem, már nem voltak meg, eltűntek a kasokat. Nem volt értékük, nem volt mire használni őket (az öreg halászt a kiállítás harmadik termének falain látható képek egyike örökítette meg, mellette egy haltartó kassal).”

Egy gyűjtemény vándorlása

A gyűjtemény sokáig vándorolt, miközben az otthon adó épületek állapota is változott. Wilhelm tanár úr és az akkori polgármester, Holczman Barna igyekeztek méltó helyet találni a kollektió számára, ami végül sikerült is, a nekik köszönhetően felújított szövetkezeti irodákban. Székelyhíd múzeuma a ma ismert épületében, amely magáénak mondhatja a gyűjteményt, 2010 decemberében nyitotta meg hivatalosan a kapuit, de két éven keresztül nem töltötte be a neki szánt funkciót, ellenben számos rendezvénynek és értékes kiállításnak adott otthont. A múzeumi státust ennek a különleges kiállításnak a beköltözésével sikerült kivívnia: az Érmellék halászzal és vadfogással kapcsolatos, három termet megtöltő tárgyi emlékeivel. A kiállítás „anyagához” hozzátartozik még néhány akvárium is, amelyekben védett halakat nevelnek a megbízott karbantartók, Lakatos László és Erdei Zoltán. A Kolokán Környezetvédő és Hagyományörző Egyesület jóvoltából kínai razborákat, naphalakat, tarajos gótét, törpe harcsát lehet látni ezekben.

Különös elgondolni, hogy mekkora jelentősége volt alig ötven évvel ezelőtt a halászatnak, és mennyire találékonyan állítottak csapdákat a vadaknak az érmelléki emberek. Az egyes tárgyak és használatuk története nemcsak megleveníti, de viszszahozza őket, legalábbis szóban a jelenbe. Cser Mariska néni amatőr érkeserői festőművész képét figyelve, azt hiszem, el tudjuk képzelni a csónakázó „hajósokat” szigonyakkal a kezükben, ötkarikás veszővarsáik vagy éppen a vész, a legjelleg-

Az egykori halászat és vadfogás eszközei

– meséli. Az elmúlt évtizedek során fáradhatatlanul folytatta az egyetem alatt megkezdett munkásságát, sokat publikált a témában, és ennek eredményeként vagy hozadékként létrehozott egy egyedülálló gyűjteményt. „Büszke vagyok rá, mert nincs ilyen jellegű az egész országban; halászati vagy vadfogáshoz szükséges eszközök gyűjteménye akad, de egy specializált, erre kihegyezett múzeum nincs” – mondja a szakember.

Az Érmellék és Székelyhíd szerencséjére e tájéket választotta kutatásai helyszínéül. Hosszadalmas és aprólékos kutakodásainak köszönhető, hogy ma Székelyhídon megtekinthető egy helyi, népi halászatról

környékét egy-egy tyúk vagy kakas, esetleg liba kedvéért. Továbbá orvvadászok eszközeit is megnézegettem, összegyűjtöttem, akik például hurkolták, csapdázták a nyulat a terepen. Ebből megint lett egy tanulmány, ami Magyarországon jelent meg” – meséli Wilhelm Sándor.

A felderítést követte a gyűjtemény tulajdonképpen megszületése, a kiállított anyag begyűjtése: „Végigjártam megint, a most már ismert helyeket, újra találkoztam az öregurakkal, akik szívesen adták az anyagot, mert úgysem volt már mire használni. Meglepetések is értek, például Cservid Pali bácsi (Gálospetri híres halászemere) házában egy hatalmas kupac

zetesebb halászati eszközök egyikének készítése közben. Képzeletünknek ehhez szüksége van némi támogatásra, hiszen ezeket a tárgyakat (sem előállításuk, sem használatuk módját) már nem ismerjük. Wilhelm tanár úr készséggel áll a megismerni vágyók rendelkezésére, szívesen fogadja a látogatókat. A belépés természetesen ingyenes.

Befejezésül álljon itt Szamadó Ernő *Hazafelé* című verséből egy részlet: „Csónakba kászolódom az Éren, Sásak, nádas közt evezek, S hogy vízbe nyúlok, a tündérrózsák Megcsókolják fáradt kezemet.”

Szamos Mariann

Ausztrália gyönyörű, nagyon más világ

Székelyhídon nekem nagyszerű gyerekkorom volt. Teljes gondtalanságban, felhőtlen boldogságban éltem. Ma is nagyon szívesen emlékszem vissza gyerekkori barátainra, és azokra a helyekre, ahol együtt játszottunk. Aztán felnőttem, egyetemi tanulmányaim miatt elkerültem Székelyhídról, és valahogy többé nem volt otthon maradásom... ma sem tudom pontosan, hogy miért, de menni kellett. Tizenkét évig éltünk – ugyancsak székelyhídi származású férjemmel – Magyarországon, de utána már hiába látogattunk haza, Székelyhídra: szinte minden ugyanaz maradt, de mi közben valahogy megváltoztunk. Nem találtuk a régi, otthoni megnyugvást, igazán már sehol sem voltunk „otthon”. Talán emiatt a hontalanság miatt is született meg a döntés, hogy még tovább kell mennünk, tovább kell keresnünk az otthonunkat, a megnyugvásunkat. Ha az emberben dolgozik ez a folytonos belső nyugtalanság, elégedetlenség – ideig óráig el lehet nyomni, de előbb-utóbb menni kell. (Néha elgondolkodom azon, hogy vajon a trianoni trauma, amit az elődeink elszenvedtek, milyen mértékben tesz minket, ma élőket is örökös hontalanokká, keresőkkel?) Ezt sosem éreztem bátorságnak, ehhez abból kellett talán a legkevesebb. Szomorú „muszáj” volt inkább.

Ausztrália gyönyörű, elképzelhetetlenül más világ – de az eukalipusz erdők nem pótolják a szép otthoni erdőket. Az első generációs emigrációs élet pedig nagyon kemény tud lenni a mindennapokban. Az emberek gyakran szem-

besülnie kell azzal, hogy az otthoni, sok év alatt felépített képzettség, munkatapasztalata itt szinte fabatkát sem ér. Vagy, hogy az igen jó angol nyelvtudása tulajdonképpen a gyakorlatban nem is annyira jó – és hiába angol, ha nem ausztrál (angol). Sok mindent újra kell kezdeni, és képesnek kell lenni valóban nulláról – ha épp nem mínuszról – indulni. Az élet ekkora lépés után ritkán folytatható ott, ahol az ember abbahagyta.

Fontosnak érzem, ezért idéznék egy új-zélandi magyar bevándorló blogjából: „Egészen fiatal koromtól elvágytam Magyarországról. Úgy éreztem, hogy véletlenül születtem oda, de nem ott van a helyem. Rengeteget beszélgettünk édesanyámmal erről az elmúlt évtizedekben, és Ő valami ilyesmit mondott: „Most itthon maradsz miattam, utána pedig a gyerekeid miatt. Ők majd itthon maradnak miattad, és később az ő gyerekeik miatt. És ez így megy mindaddig, míg egy

valaki be nem vállalja azt a hálátlan szerepet, hogy hátrahagyja a többiekét, és új életet kezd máshol azért, hogy az utána következőknek majd jobb legyen. Biztosan megszakad a szívem, ha elmész, de ha úgy érzed, hogy menned kell, akkor menj, és legyél nagyon boldog.” [...] Sokszor csak megállok egy pillanatra, körülnézek, és megfogalmazódik bennem, hogy milyen boldog vagyok itt, és hogy mennyire szerencsés vagyok, hogy itt élhetek. Nem tudom, hogy ez mikor fog elmúlni, de hetente legalább egyszer előfordul ez velem, még akkor is, ha nagyon fáradt vagy túlterhelt vagyok.”

Kevesebb, mint két és fél éve élünk itt, és néha mi is megkérdézzük magunktól: megbántuk-e? Visszamenénk-e? A nagyon őszinte válaszunk erre mindig az, hogy: nem. Minden nehézség ellenére nyugodtabban élünk itt, mint eddig bárhol. Székelyhíd nekem egy (jó értelemben vett) egyszerű, becsületos, őszinte indítást adott az életben (természetesen főleg a szüleim, családom által). Bárhol élttem, ezt az értékrendet tartottam meg, és reményeim szerint, akár csak az életet, tovább is adom majd a gyermekeimnek. A becsületességet, őszinteséget én fontosabbnak tartom az egyébként csodálatos és gazdag kultúránknál/nyelvünkénél is, mivel ezek egyetemes, kultúrafüggetlen emberi/társadalmi értékek. Ezeket én, úgy gondolom, a szüleimnek és – természetesen – Székelyhídnak köszönhetem.

Orvachi Aliz
 jelenleg Ausztráliában élő székelyhídi lakos

Verses Különjárat a cukrászdában

„Utazom hangokban és szavakban. Ájaim emlékezősek. A menürendet kötetekbe szedték, találomra felütöm, hogy ma éppen honnan hová. Ha akarom, leszálok és végigsétálok a szavak mentén. Ha akarjátok. Utitársam a vonatfütyty. Csomagom nincs, amit nektek hoztam ajándékba talán nem sok, talán minden. Dalok és számomra nagyon kedves szavak. Egy este, egy állomás. Utána tovább utazunk, hogy ki merre? Talán csak Isten tudhatja. Játszatok velem emberek, én elbújok. Ti megkerestek?”

Így indította *Különjárat* címet viselő önálló zenés estjét Éder Enikő, a Temesvári Csiky Gergely Állami Színház tagja (képtűnkön), aki január 23-án szórakoztatta a székelyhídi cukrászdában összegyűlt közönséget. A 2008-as *István, a király* társulatából ismert, Saroltot, István édesanyját alakító színművésznőt Svédországtól Romániáig számos magyarul telepedésen ismerik, hiszen a *Különjárat* nevet viselő turnének városunk volt a 31. állomása. Összeállításában elhangzottak Bódi László (Cipő), Szilágyi Domokos, Müller Péter, Markó Béla, illetve Majtényi Erik gondolatai, amelyeket régi slágerek, jól ismert dalok remek előadása tett még változatosabbá és drámaibbá. Annak ellenére, hogy a cukrászda talán nem a leghálásabb helyszín egy színházi előadásra a közönség mégis csendben, olykor-olykor meghatódva, nagy figyelemmel kísérte végig a művésznő szavait és dalait: „Én nem tudom másképp, csak ennyit tudok, és hiába kérnéd mást nem adhatok...” (Bódi László: *Csodálatos világ*).

Mindazok, akik máskor is szívesen hallgatnák Éder Enikőt, azt ajánljuk, látogassák a temesvári Csiky Gergely társulatának előadásait, illetve kövessék a színművésznő munkásságát, hiszen további önálló est is a terve között szerepel.

Mindazokat pedig, akik már most várják a kultúra napi események cukrászdabeli eseményeinek folytatását, megnyugtadjuk, hogy az elmúlt három év sikerességéből kiindulva a verses, zenes estek sora jövőre is folytatódik.

Mészáros Emőke

Együtt többek vagyunk annál, mint egyenként külön-külön

A kezdetek RMDSZ-aktivistái és jelenlegi aktív tagok gyűltek össze január 23-án a székelyhídi polgármesteri hivatal tanácstermében, hogy a magyar kulturális napok rendezvénysorozat keretében megünnepeljék az RMDSZ megalakulásának 25. évfordulóját.

Béres Csaba, a Székelyhíd körzeti RMDSZ elnöke köszöntötte a rendkívüli esemény vendégeit, mondván: „Értékeljük most az elmúlt 25 évet és az elmúlt hét-nyolc év sikeres munkáját, megvalósításait is. Olyan fejlesztéseket sikerült véghez vinnünk, melyekben nem hitték városunk lakosai, s mégis lett új iskola, ANL-lakások épültek, s gátak védik városunkat, hogy csak a legnagyobb megvalósulásokat említsem. Kitartás, türelem és előrevívó gondolatok kellene a jövőhöz, városunk fejlesztéséhez. A hangsúly a folyamatban van, a székelyhídi közösség és városépítés folyamatában” – mondta a polgármester.

A székelyhídi RMDSZ 25. születésnapján jelen volt Szabó Ödön parlamenti képviselő, a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető el-

RMDSZ-aktivisták a szövetség helyi szervezete 25. születésnapján

nőke, aki az elmúlt 25 évet megélt történelemnek nevezte, melynek mindannyian részei voltunk. Azt, hogy hová érkeztünk, csak akkor tudjuk, ha emlékszünk a kiindulóponton. A magyar közösségnek sikerült egy egységet teremteni. 1989 egy újrás volt, azt pedig egy hosszú céltudatos, lehetőségeket kihasználó menetelés követte és követi az éppen eltervezett célok, megvalósítások felé.

Az elmúlt negyedszázadban az országos és Bihar megyei RMDSZ számottevő sike-

forrás: Kovári Krisztián

Béres Csaba körzeti RMDSZ-elnök és Szabó Ödön képviselő is köszöntötte az egybe-gyűlteket

reket ért el, melyek a romániai magyar közösség érdekeit védik, az önkormányzatok munkáját, gazdasági, oktatási kulturális rendszereit segítik, s olyan közösségi tereket hoztak létre, melyek segítségével az identitástudat megtartását szorgalmazzák.

Egy szövetség csak akkor tud évtizedeken át létezni, erős lenni, dolgozni és érdekeket képviselni, ha annak minden tagja feladatot vállal és azt legjobb tudása szerint el is végzi. A székelyhídi RMDSZ

tagjai igen aktív szerepet vállalnak a város életében. A 25 éves évforduló arra is lehetőséget adott, hogy egy kisfilm keretében összefoglalják az elmúlt évek székelyhídi megvalósításait.

Az esemény zárásaként Szabó Ödön képviselő és Béres Csaba polgármester elismerő oklevelet nyújtott át azon székelyhídi RMDSZ tagoknak, akik közösségben kifejtett áldozatos munkájukkal előrevitték a város és a magyar közösség érdekeit.

Fekete Katalin

Itt a nőnap

Március 8. – nőnap. Ezen a napon sok országban a nők vannak főszerepben, hiszen ezen a dátumon ünnepeljük a nemzetközi nőnapot. De az ünnep kialakulása több eseményből tevődik össze.

Ez a nap azoknak a nőknek az ünnepe, akik történelmet írtak azzal, hogy egyenlő jogokat és lehetőségeket követeltek maguknak a társadalomban. 1908. március 8-án 15 ezer textilipari dolgozó nő vonult ki New York utcáira azért, hogy embe-ribb munkafeltételeket és szavazati jogot követeljenek. A nemzetközi nőnap gondolata egy Koppenhágában (Dánia) 1910-ban tartott nemzetközi nőkonferencián fogalmazódott meg. Az ezt követő években Amerikában és Európában különböző februári és márciusi napokon ünnepelték. A „kenyeret és békét” kérő szentpétervári nők 1917. február 23-i (a Gergely-naptár szerint március 8-i) sztrájkja döntő momentum volt az orosz polgári forradalomnak. Március 8. először a Szovjetunióban lett hivatalos ünnepnap, majd a szocialista országokban. A nőnapot 1977-ben az ENSZ közgyűlése nemzetközileg is elismert emléknappá nyilvánította.

A legtöbb országban a férfiak nőnap alkalmából kisebb ajándékokkal lepik meg nőismerőseiket, családtagjaikat és kedvesüket, de csak úgy, mint minden ünnephez, a nőnaphoz is eltérő szokások kapcsolódnak világszerte. Afganisztánban, Örményországban, Oroszországban, Ukrajnában és Vietnámban a nőnap hivatalos ünnepnap, így munkaszüneti nap is. Kínában és Nepálban azonban csak a nők kapnak szabadnapot.

A fentiekből látszik mekkora jelentőségű okokból jött létre a nemzetközi nőnap, ez iránti tiszteletből ünnepeljük mi is méltóképpen.

Mészáros Emőke

Nemzeti ünnep Székelyhídon

11.00 Ünnepi istentisztelet

Helyszín: felekezeti templomai

12.30 Ünnepi megemlékezés az 1848–49-es forradalom és szabadságharc kitörésének 167. évfordulója alkalmából

Ünnepi beszédek

Közreműködnek:

- Székelyhídi Férfikórus
- Búzavirág Népdalkör
- a Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákjai

Koszorúzás a művelődési ház falán lévő

Petőfi Sándor-emléktáblánál

Helyszín: művelődési ház előtti tér

18.00 Képkiallítás: Somogyi Győző *A szabadságharc hadserege* című kiállítás – a Magyarság és Nemzetudatért Alapítvány 42 színes szitanyomata

Filmvetítés: *80 buszár* – magyar filmdráma

Helyszín: múzeum épülete

„A vers az, amit mondani kell” Érmelléki iskolások is bekapcsolódtak a felolvasómaratonba

Az ermelléki iskolások is csatlakoztak a február 17-én megrendezett felolvasómaratonhoz, amely idén Kányádi Sándor életét és munkásságát választotta témául. A 2009-ben Székelyudvarhelyről elindult felolvasómaraton, melynek 2014 óta a csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtár a fő szervezője, minden évben egyre több résztvevőt vonz.

A határokon átvélő megmozdulással kapcsolatban a ma Budapesten élő erdélyi költő is kifejezte örömét és háláját, újra hangot adva hitvallásának.

„Az üzenem mindenkinek, hogy a vers az, amit mondani kell. Mindenből, ahol felolvasnak, ezt olvassák fel. Én sajnos nem tudtam részt venni, de rendkívül örülök és boldog vagyok ezért, hogy ilyen sokan olvassák ma a verseimet. Mindenkinek nagyon köszönöm, és lebet, hogy alkalmadtán megiszolgálom élő szóval ott, ahová eljutok” – üzent Kányádi Sándor.

Idén több, mint 33 000-en szólaltatták meg a költőt tizenkét ország 167 településén. A határokon túliak száma az ötezerhez közelít, tizenegy országból 42 településről. Romániában 125 településen 28 000 felolvasó hangja töltötte be az iskolák, könyvtárak termeit, a hallgatóság füleit és szívét. Hargita megyében volt a legmagasabb a részvétel: 65 település 18 000 felolvasóval.

A gyermekek vidáman emelték magasba kedves versesköteteiket

Székelyhíd és a hozzá tartozó települések – Nagykágya, Érolaszi, Csokaly, illetve a környékbeli falvak – Asszonyvásárára, Kereki és Kereső osztályai is hozzájárultak a maratoni felolvasáshoz, a Székelyhídi Városi Könyvtár könyvtárosának, Kerekes Teréziának az ösztönzésére, az elemi osztályosoktól a líceumi diákokig képviselve magukat. A létszám így elérte a közel hatszázat, 44 pedagógus közreműködésével. Több osztályban, így például Olasziban, igazi gyűjteményeket lehetett megtekinteni a különféle mesés vagy verses Kányádi-kötetekből, ennél fogva nem csupán versek, hanem rövidebb gyermektörténetek is elhangzottak. A kisebb osztályokban a könnyedebb olvasmányokból válogattak a tanítók, míg a felsősök a komolyabb ver-

sekkel is megbirkózhattak. A maraton hivatalosan reggel 10 órától vette kezdetét és délután 18 óráig tartott, de sok osztályban kicsit változtak az időpontok, amennyiben össze kellett hangolni a felolvasást az iskola aznapi kötelező programjaival, így például a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban már reggel nyolckor elkezdtek kézről kézre adni a köteteket a diákok (inspekció volt aznap).

A résztvevők az elolvasott és meghallgatott versek jutalmául egy-egy könyvjelzővel gazdagodtak, amelyet ezután majd beilleszthetnek saját Kányádi-köteteikbe, vagy akár az éppen olvasott (kötelező olvasmányt tartalmazó vagy számukra kedves témákban választott) kötetek lapjai közé.

Szamos Mariann

Konzuli nap Székelyhídon

A székelyhídi RMDSZ szervezésében március 24-én 11 órai kezdettel konzuli napot tartanak a múzeum épületében.

– Azokat a személyeket, akiknek készen van a magyar anyakönyvi kivonata, a konzulátus munkatársai értesítik.

– A konzuli napon lehetőség van a magyar igazolvány kérelmezésre és pótfüzet kérésére.

– Előzetes egyeztetés alapján az állampolgársági kérelmek leadására.

– Azon személyek, akik állampolgársági kérelmet szeretnének leadni vagy magyar igazolványaikba pótfüzet igényelnének, kérjük március 10-ig jelentkezzenek elkészített irataikkal.

Jelentkezni a székelyhídi polgármesteri hivatal honosító irodájában lehet naponta 8 és 16, péntekenként 8–14 óra között.

Nyerjen könyvet!

REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

Név: _____

Telefonszám: _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágot szelvényt dobja be március 20-ig az *Ér hangja* dobozok valamelyikébe: SZÉKELYHÍD – városi könyvtár, Magyar papírbolt, Költő Attila bár (a körforgalom mellett), ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC.

A 60. számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert: Papp Regina-Kincső (Székelyhíd)

IDÉZET 2. ALLÓVÍZ	KIVÁNSÁG	CSOMAGOLÁS	MAGASABB HELYRE VISZ	KAVICS TISZTELETBELI (RÓV.)	EURÓPAI NÉP OLASZ AUTOMÁRKA	HÁZAS-TÁRSUNK TESTVERE	KÉS TESZI NŐGATÓ SZÓ	GÉPROCSI-VEZETŐ DELFINFEJ!	...MUNKÁS, KIKÖTŐI ALKALMAZOTT	IDÉZET 1.
	A KÖLTŐ NEVE KÖZLEKEDÉSI MÓD				BIZONYTALANUL ÁLLÓ FÖLÉDOB			KISSÉ FANYAR! NEMÁN IZGUL!		
				MÉLTÓSÁG RÉSZEG IGÉJE		AZ EGYIK HÁJSZIN TANULÓ				
DIADÉMIA RÓMAI 500	DÁVID ELLENFELE TIZENEGY (NÉMET)				RÉSZBEN LÓDIT! MAJDNEM IGEN!		FÖNEMESI CÍM KACAT			
... ARMSTRONG (HOLDRA LÉPŐ ELSŐ ŰRHATÓS)			KONVOJ KÖZEPÉ A SZÉLEIN LESZ		SÜTŐ-ROSTÉLY -VA, ...			DÉLNEK INDUL! ÜRES GONG!		
	FELVETT ELNEVEZÉSE BEFEJE!				PÁROSAN VALÓ! AZ ENERGIÁ JELE		HÁLÓBAN A LABDA GYAKORI BETŰ			
SZIGNÁL FIGYELMEZTETÉS	M								FÉLIG JÓ!	

